

Традиційний аналіз змагальної діяльності волейболістів доцільно доповнити показником за ігровими зонами. Це дозволить надалі доповнити теорію волейболу новими відомостями про закономірності гри команд різного рівня.

Список використаних джерел:

1. Борисов О. О. Основи теорії і методики викладання волейболу і футболу. К. : Люксар, 2004. 664 с.
2. Волейбол : навч.-метод. посіб. Черкаси : ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2014. 76 с.
3. Субота Ю. В. Оздоровчі рухові програми самостійних занять фізичною культурою і спортом : практичний посібник. К. : КНЕУ, 2007. 164 с.
4. Теорія і методика фізичного виховання : підручник для студ. вищ. навч. закладів фіз. виховання і спорту. Київ : Олімпійська література, 2012. Т. 2. Загальні основи теорії і методики фізичного виховання. 368 с.

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ ДО ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СПОРТИВНІЙ ШКОЛІ

Свертнєв О. А.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

У нормативних документах одним із пріоритетних завдань держави визначена необхідність збереження та зміцнення стану фізичного й психічного здоров'я дітей та молоді шляхом розвитку системи спортивних шкіл. Однією з проблем залучення дітей до занять спортом є втрата системою спортивних шкіл кваліфікованих адміністративних кадрів. Тому постає нагальна потреба в підготовці нового покоління керівників, які вміють мислити нестандартно, творчо застосовувати знання в непростих виробничих і соціальних ситуаціях в системі дитячо-юнацького спорту. Опанування аналітичними знаннями, уміннями обробляти інформацію різними аналітичними прийомами та розвиток логічного мислення – вимога сучасного ринку праці у галузі фізичної культури та спорту. Розвиток фізкультурної освіти в умовах децентралізації та посилення тенденцій демократизації вимагає технологізації управлінської діяльності, приведення її у відповідність до міжнародних стандартів.

Аналіз наукових здобутків у галузі професійної підготовки фахівців фізичної культури та спорту виявив, що, не зважаючи на велику кількість праць, присвячених окремим аспектам підготовки до управлінської діяльності студентів спеціальності 017 Фізична культура і спорт (О. Августимова, Л. Безкоровайна, Ю. Дубревський,

А. Магрупова, Д. Перепльотчиков, С. Пронкіна, та ін.) [1-3], вони не створюють достатнього підґрунтя для формування готовності до специфічної організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі. Необхідність формування у майбутніх фахівців фізичної культури та спорту організаційно-управлінської, економічної та підприємницької готовності до професійної діяльності в спортивній школі зумовили вибір теми нашого дослідження.

Мета дослідження – обґрунтувати алгоритм формування готовності майбутніх фахівців фізичної культури та спорту до специфічної організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі.

Основою процесу формування готовності майбутніх фахівців фізичної культури та спорту до організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі нами визначені наступні теоретико-методичні умови:

– на базовому рівні: інтенсифікація навчального процесу через удосконалення наявних дисциплін професійної підготовки шляхом взаємної інтеграції й модульної структуризації їхнього змісту; трансформація змісту навчання, його методів і засобів у контексті професійної діяльності в спортивній школі; підвищення інтерактивності навчального процесу шляхом інтенсифікації зворотного зв'язку між викладачами, здобувачами освіти та стейкхолдерами;

– на методичному рівні: розробка інноваційної програми формування готовності до організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі на основі структурно-логічної схеми ОП спеціальності 017 Фізична культура і спорт й інтеграції змісту навчальних дисциплін: «Історія фізичної культури», «Професійна діяльність у галузі фізичної культури та спорту», «Теорія фізичної культури та спорту», «Психологія спорту», «Спортивно-педагогічне вдосконалення зі спортивною спеціалізацією», «Спортивні споруди і обладнання», «Управління у фізичній культурі та спорті», «Організація та методика проведення спортивних заходів», «Олімпійський і професійний спорт»; попередня діагностика професійних схильностей і здібностей студентів; упровадження професійних активних методів навчання: ділових ігор, тренінгів, аналізу ситуацій; проведення виїзних тематичних занять; застосування дистанційних освітніх технологій: електронної пошти, а також дистанційного тестування знань за допомогою спеціального програмного забезпечення; спрямування виробничої практики на реалізацію набутих у ході процесу формування готовності до організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі знань і вмінь в умовах, наближених до професійних.

На основі структурно-функціональної моделі готовності до організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі нами визначено наступні завдання педагогічного процесу: формування готовності до кадрового менеджменту, готовності до адміністративної діяльності, готовності до господарської діяльності, готовності до організації спортивно-масової роботи. Розроблення педагогічних умов, а також формулювання завдань процесу дало змогу розпочати створення алгоритму формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту до організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі.

На нашу думку, побудова процесу формування готовності до організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі за такою логікою дасть змогу більш точно підібрати відповідні методи на кожній його стадії. Керуючись викладеними міркуваннями, ми виділили в процесі формування готовності чотири етапи: *діагностичний* (виявлення й активізація здібностей до управлінської діяльності), *ціннісно-формувальний* (формування важливих професійних цінностей), *базовий* (набуття професійно необхідних компетентностей), *систематизуючий* (інтеграція знань, умінь та досвіду студентів в організаційно-управлінській діяльності).

Важливими засобами досягнення мети є навчальна фізкультурно-оздоровча практика (*IV семестр*), виробнича педагогічна практика (літня) (*IV семестр*) та виробнича практика зі спортивної підготовки (*VII семестр*), у результаті яких очікуються новоутворення у контекст майбутньої професійної діяльності. В цілому ж процес формування готовності до організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі ми розглядаємо як послідовне «накопичення» результатів кожного з етапів протягом всього навчання.

Таким чином, процес формування у майбутніх фахівців фізичної культури та спорту готовності до організаційно-управлінської діяльності в спортивній школі має бути поетапним: від діагностики природних здібностей до формування спеціальних професійних компетентностей (через засвоєння теорії та практичного використання отриманих умінь і навичок). Припускаємо, що упровадження даного алгоритму призведе до формування у них не лише необхідних знань, умінь та навичок для організаційно-управлінської діяльності, але й уміння мислити нестандартно і творчо застосовувати знання в непростих економічних і політичних ситуаціях.

Список використаних джерел:

1. Безкоровайна Л. В. Формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту до впровадження технології спортивного менеджменту : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. К., 2009. 220 с.

2. Дубревський Ю. М. Управлінська компетентність як складова професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту *Педагогіка, психологія та мед.-біол. пробл. фіз. виховання і спорту*. 2008. № 6. С. 91–93.
3. Перепльотчиков Д. О. Підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту до організації діяльності ДЮСШ: автореф. дис канд. пед. наук: 13.00.04. Запоріжжя. Класичний приватний університет. 2011. 20 с.
4. Путятіна Г. М. Організаційні аспекти оптимізації діяльності спортивних шкіл на основі програмно-цільового управління: автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту: 24.00.01. Харківська держ. академія фізичної культури. Харків, 2007. 20 с.
5. Чеховська Л. Я. Теоретико-методологічні основи технології управління персоналом фізкультурних організацій: автореф. дис... канд. наук з фізичного виховання і спорту: 24.00.02. Львів. держ. ін-т фіз. культури. Львів, 2001. 18 с.

МОЖЛИВОСТІ ЗБЕРЕЖЕННЯ І ЗМІЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Свірський Є. А.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: к.н. з ф.в. і с., доц. Донець О. В.

Здоров'я завжди вважалося одним із важливих факторів існування людини, її рушійною силою у всіх сферах життєдіяльності, як у професійній, так і повсякденній. Ще в четвертому столітті до нашої ери грецький філософ Аристотель висловлював думку про те, що ніщо так сильно не руйнує організм, як фізична бездіяльність. А великий давньогрецький лікар Гіппократ близько 460 – близько 370 років до нашої ери не тільки широко використовував фізичні вправи при лікуванні хворих, а й розробив принцип застосування [1].

На жаль, у сучасних умовах розвитку суспільства та зростання темпу життя спостерігається різке погіршення стану здоров'я населення, наслідком якого є підвищення кількості різних захворювань та зниження тривалості життя. Особливо ця проблема є актуальною для молоді. Спостерігається зниження рівня здоров'я школярів. Чому це відбувається, і які причини обумовлюють цю тенденцію? Крім хронічних та вроджених захворювань, можна назвати такі причини. Це недостатній рівень фізичного навантаження у дітей, пристрасть молоді до шкідливих звичок, малорухливий спосіб життя в поєднанні з екологічною обстановкою, що погіршується, неправильне харчування, тривале перебування в